

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.7.2011
KOM(2011) 416 wersja ostateczna
2011/0194 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury

{SEK(2011) 883 wersja ostateczna}
{SEK(2011) 884 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Wspólna organizacja rynków produktów rybołówstwa i akwakultury istnieje od 1970 r. Jest jednym z filarów wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb). Jej obecną podstawą prawną jest rozporządzenie (WE) nr 104/2000, przyjęte w 1999 r. Reforma wspólnej polityki rybołówstwa stanowi doskonałą okazję do dokonania przeglądu i ewentualnej zmiany celów i instrumentów wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury.

Zidentyfikowane problemy i cele reformy

Od 2008 r. Komisja prowadziła szeroko zakrojone oceny i konsultacje w celu oszacowania efektywności obowiązujących uregulowań prawnych, dokonania bilansu, przeanalizowania rozwoju rynku i tendencji w UE w ciągu ostatniej dekady oraz zasięgnięcia opinii zainteresowanych stron.

Analizy doprowadziły do zidentyfikowania pięciu głównych obszarów problemowych, które można następująco podsumować:

Wspólna organizacja rynku w UE niewystarczająco przyczyniła się do zrównoważenia produkcji: mimo że wiele łowisk UE nie jest eksploatowane w sposób zrównoważony, premie przyznawane z tytułu zrównoważonych praktyk były do niedawna bardzo ograniczone lub nie było sankcji rynkowych za potencjalne lub rzeczywiste niezrównoważone praktyki. Obecna polityka w niewystarczającym stopniu przekazywała odpowiednie sygnały polityczne.

Pozycja rynkowa produkcji UE pogorszyła się: unijni producenci borykają się z ograniczonymi lub zmniejszonymi możliwościami produkcyjnymi (w zakresie rybołówstwa i akwakultury). Ponadto produkcja jest rozdrobniona z powodu liczby gatunków, miejsc wyładunku i sprzedaży, natomiast popyt jest silnie skoncentrowany. Produkcji unijnej brakuje także konkurencyjności na coraz bardziej zglobalizowanym rynku.

Nie byliśmy w stanie przewidzieć wahań rynkowych ani poradzić sobie z nimi: rybołówstwo, w większym stopniu niż inne sektory produkcji żywności, charakteryzuje się niepewnością co do warunków produkcji i dostępu. Jednakże unijnej podaży brakuje także przewidywalności pod względem ilości i jakości, na które istnieje popyt. Wprost przeciwnie – producenci w UE w dużej mierze planują swoją produkcję, nie uwzględniając popytu na rynku. Prowadzi to do ogromnej niestabilności cen pierwszej sprzedaży.

Nasz potencjał rynkowy jest w większości niewykorzystany: rosnąca konsumpcja w całej UE daje unijnym producentom konkretne możliwości gospodarcze. Jednak koszty uzyskania informacji i zawarcia transakcji są wysokie w ramach całego łańcucha handlowego. Z perspektywy konsumenta ograniczony zakres przekazywanych informacji uniemożliwia dokonanie świadomego i odpowiedzialnego wyboru.

Realizacja wspólnej organizacji rynku ograniczana jest przez uciążliwe i nadmiernie skomplikowane uregulowania.

W tym kontekście wniosek dotyczący reformy wspólnej organizacji rynku skupia się na następujących celach:

Ulepszeniu zachęt rynkowych, aby wesprzeć zrównoważone praktyki produkcyjne: producenci w UE (z sektora rybołówstwa i akwakultury) należący do organizacji producentów są bezpośrednio zaangażowani w produkcję, codzienne zarządzanie zasobami i kwestie związane z rynkiem. Ich rola, odpowiedzialność i uprawnienia wymagają zmiany zgodnie z celami reformy WPRyb, aby skierować działalność związaną z produkcją na ścieżkę zrównoważonego rozwoju. Należy zwrócić się także do innych podmiotów na wyższych szczeblach rynku, aby stały się bardziej zaangażowane w zrównoważoną eksploatację zasobów i odpowiedzialne za nią.

Poprawa pozycji rynkowej produkcji w UE: poszukiwanie rozwiązań dla problemów związanych z niedoskonałościami rynku, wysokimi kosztami informacji i transakcji, a także kwestiami organizacyjnymi prowadzi do skupienia się na działalności produkcyjnej (grupowanie podaży, lepsze wprowadzanie do obrotu przy pierwszej sprzedaży), zwiększa konkurencyjność unijnej produkcji (pod względem jakości, innowacyjności i wartości dodanej), wzmacnia pozycję przetargową producentów i zapewnia równe warunki konkurencji dla wszystkich produktów wprowadzanych do obrotu w Unii.

Poprawienie związków między unijną produkcją, zmianami struktury rynku UE oraz tymczasowymi wahaniem powinno być lepiej odzwierciedlone w strategiach producentów. To wspomaga zdobywanie wiedzy rynkowej i opracowywanie analiz w zakresie popytu i konkurujących dostaw. Rosnąca przejrzystość wzdłuż całego łańcucha handlowego rynków powinna ułatwić dostosowanie podaży do popytu i usprawnić podejmowanie decyzji politycznych. Niestabilność cen pierwszej sprzedaży można zredukować poprzez poprawienie warunków wprowadzania produktów organizacji producentów do obrotu i poprzez dopilnowanie, aby produkcja była zaplanowana i dostosowana do popytu pod względem jakości, ilości i prezentacji.

Zwiększenie potencjału handlowego produktów z UE: rynek wewnętrzny dla produktów rybołówstwa i akwakultury funkcjonuje poniżej swoich możliwości, szczególnie z powodu braku informacji. Względna przewaga unijnej produkcji (świeżość, lokalny charakter, asortyment itd.) mogłaby być lepiej wykorzystywana poprzez większe zróżnicowanie i lepsze organizowanie zbytu. Ponadto konsumenci w UE mają prawo do uzyskiwania bardziej precyzyjnych i bardziej wiarygodnych informacji zwiększających ich zaufanie do produktów rybołówstwa i akwakultury.

Wspieranie lepszego zarządzania, zmniejszanie obciążenia administracyjnego i uproszczenie uregulowań prawnych: obowiązujące przepisy i instrumenty należy objąć przeglądem, uprościć i objaśnić. Należy wspierać wspólną organizację rynku w kontekście nowego funduszu finansowego, który zostanie wprowadzony w ramach zreformowanej WPRyb.

Wzajemne zależności z reformą WPRyb

Głównym celem reformy wspólnej polityki rybołówstwa jest wspieranie zrównoważonego gospodarowania zasobami rybnymi przy udziale dochodowego sektora, któremu z kolei należy stwarzać coraz szersze możliwości kierowania własną działalnością. Z oceny skutków WPRyb wynika, że – biorąc pod uwagę nowe cele i instrumenty WPRyb – konieczna jest daleko idąca reforma wspólnej organizacji rynku: do osiągnięcia głównych celów WPRyb powinny bezpośrednio lub pośrednio przyczynić się instrumenty rynkowe.

Aby uwzględnić problem przełowienia i niezrównoważonych praktyk, a także odejść od strategii produkcyjnych opartych wyłącznie na ilości, nowa wspólna organizacja rynku wesprze:

wzmocnienie pozycji organizacji producentów i ich współzarządzanie prawami dostępu, jak również działalność związaną z produkcją i wprowadzaniem do obrotu;

środki rynkowe, które poprawiają pozycję przetargową producentów (w sektorze rybołówstwa i akwakultury), usprawniają prognozowanie kryzysu na rynku, zapobieganie mu i zarządzanie nim, a także sprzyjają przejrzystości i efektywności rynku;

zachęty rynkowe i premie z tytułu stosowania zrównoważonych praktyk; partnerstwa na rzecz zrównoważonej produkcji, zaopatrzenia i konsumpcji; certyfikację (oznakowanie ekologiczne), promocje, informacje dla konsumentów;

dodatkowe środki rynkowe związane z odrzutami.

Unijne przepisy obowiązujące w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Obecne ramy prawne zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 104/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury. Celem niniejszego wniosku jest zastąpienie tego rozporządzenia.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Od 2008 r. prowadzono na różnych szczeblach konsultacje z zainteresowanymi stronami:

konsultacje społeczne w Internecie na tematy dotyczące rynku i handlu, które odbywały się od dnia 9 kwietnia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. w ramach zielonej księgi dotyczącej reformy wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2009)163 wersja ostateczna). Prawie wszystkie z 400 otrzymanych uwag dotyczących zielonej księgi dotyczyły kwestii związanych z reformą wspólnej organizacji rynku. Ich podsumowanie znalazło się w odnośnym rozdziale (3.4) w dokumencie roboczym służb Komisji dotyczącym „Podsumowania konsultacji w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa”, SEC(2010)428 wersja ostateczna – kwiecień 2010 r.

szeroko zakrojone konsultacje z podmiotami z branży (producentami, importerami, przetwórcami i detalistami) oraz podmiotami pozarządowymi (organizacjami pozarządowymi zajmującymi się rozwojem i ochroną środowiska, organizacjami konsumenckimi) na forum organów konsultacyjnych działających w ramach WPRyb i seminariów tematycznych. Odbyła się szeroka debata z państwami członkowskimi, w tym posiedzenia dwustronne, z krajowymi przedstawicielami sektora, administracji krajowej i regionalnej oraz komitetu zarządzającego. Parlament Europejski, a w szczególności Komisja Rybołówstwa, były silnie zaangażowane w te konsultacje i wydarzenia.

Oceny skutków

W ramach Komisji powołano międzywydziałową grupę sterującą, która aktywnie uczestniczyła w procesie oceny skutków. Po przeanalizowaniu obecnych ram polityki i rozwoju unijnego rynku produktów rybołówstwa i akwakultury, określono wstępne cele

zreformowanej wspólnej organizacji rynku. W ramach tych celów rozpatrzono różne alternatywne warianty polityczne dotyczące reformy:

Kontynuowanie obecnej wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury. Wariant ten oznacza skupienie się głównie na interwencjach na rynku, aby wspierać stabilność cen.

Zmiana obecnej wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury poprzez zredukowanie mechanizmów interwencji do jednolitej pomocy na cele składowania produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz uproszczenie, dostosowanie i uelastycznienie pozostałych instrumentów (norm handlowych i informacji dla konsumentów).

Skuteczniejsza realizacja wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury przez wzmocnienie pozycji organizacji producentów i organizacji międzybranżowych poprzez przydzielenie im nowych celów i udzielenie wsparcia finansowego na opracowanie i wdrożenie planów zrównoważonej produkcji i wprowadzania do obrotu. Poszerzono treść i zakres obowiązkowych informacji dla konsumentów. Rozważane są kwestie dokładności dobrowolnego oznakowania i kontroli nad nim.

Deregulacja obecnej wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury. W wariantcie tym wstrzymywane są wszelkie inne instrumenty prawne dotyczące konkretnie produktów rybołówstwa i akwakultury oraz wszelkie wsparcie finansowe (interwencje i wsparcie na rzecz wspólnych działań).

Wariant utrzymania stanu obecnego oceniono jako częściowo nieefektywny i zbyt złożony, aby osiągnął swoje obecne cele. Dziś, 12 lat po jej przyjęciu, obowiązująca wspólna organizacja rynków wydaje się niedopasowana do wyzwań stojących przed rynkiem UE. Spowoduje to, że będzie jeszcze bardziej nieefektywna, a nawet niespójna z celami zreformowanej WPRyb.

Skorygowanie głównych wad obowiązującej wspólnej organizacji rynków poprzez zaproponowanie poprawek i uproszczeń usprawniłoby jej funkcjonowanie. Znaczenie dla realizacji głównych celów reformy WPRyb pozostałoby jednak ograniczone.

Całkowite zniesienie unijnej wspólnej organizacji rynku, nawet przy założeniu lepszej koniunktury i zwiększenia zachęt w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju, nie rozwiązałoby w pełni głównych zidentyfikowanych problemów, a mianowicie złożoności i rozdrobnienia sektora podaży w UE oraz ryzyka występowania informacji wprowadzających konsumenta w błąd lub powodujących dezorientację.

Z tego względu Komisja popiera ulepszenie wspólnej organizacji rynku w taki sposób, aby mogła towarzyszyć sektorowi rybołówstwa i akwakultury w jego drodze ku zrównoważonym praktykom produkcji. Pod względem organizacji i wprowadzania do obrotu można wiele zdziałać, by zwiększyć przewidywalność podaży i obniżyć koszty transakcji. W tym wariantcie podkreśla się rolę głównych zainteresowanych stron w promowaniu zrównoważonych praktyk. Wspólna organizacja rynku powinna pomagać w zwiększeniu wartości dodanej produktów rybołówstwa i akwakultury w kontekście oddzielania wsparcia finansowego od floty (zwłaszcza w odniesieniu do złomowania i czasowego zaprzestania działalności) i kierowania go na pomysły, „zielone”, innowacyjne i nastawione na rynek rozwiązania dla sektora rybołówstwa i akwakultury.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Podstawa prawna

Artykuł 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zasada pomocniczości

Niniejszy wniosek jest przedmiotem kompetencji dzielonych. Zasada pomocniczości ma zatem zastosowanie.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Wspólna polityka rybołówstwa jest polityką wspólną, a zatem powinna być wdrażana poprzez rozporządzenie przyjęte przez Parlament Europejski i Radę.

Dla osiągnięcia podstawowego celu, jakim jest dopilnowanie, aby sektory rybołówstwa i akwakultury tworzyły długotrwałe, zrównoważone warunki gospodarcze, środowiskowe i społeczne oraz przyczyniały się do dostępności zaopatrzenia w żywność, konieczne i niezbędne jest ustanowienie przepisów dotyczących ochrony i eksploatacji morskich zasobów biologicznych. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zakres wspólnej polityki rybołówstwa obejmuje środki dotyczące rynków produktów rybołówstwa i akwakultury w Unii. Wspólna organizacja rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zwana dalej „wspólną organizacją rynku”, jest integralną częścią wspólnej polityki rybołówstwa i powinna przyczyniać się do osiągnięcia jej celów. Ponieważ wspólna polityka rybołówstwa jest zmieniana, odpowiednio dostosować należy wspólną organizację rynku.
- (2) Aby uwzględnić niedociągnięcia wykryte przy wdrażaniu obecnie obowiązujących przepisów, zmiany na rynku unijnym i światowym, a także rozwój działalności gospodarczej w zakresie rybołówstwa i akwakultury, należy zmienić rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury³.
- (3) Przepisy wspólnej organizacji rynku należy wdrożyć zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w szczególności w odniesieniu do przepisów Światowej Organizacji Handlu.
- (4) Wspólna organizacja rynku powinna przyczynić się do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa.

¹ Dz.U. C[...] z [...], s.[...].

² Dz.U. C[...] z [...], s.[...].

³ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22.

- (5) Jako że cele te nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie z uwagi na wspólny charakter rynku produktów rybołówstwa i akwakultury, a ze względu na wynikającą z tego charakteru potrzebę dalszego wspólnego działania mogą być skuteczniej osiągnięte na szczeblu Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule zakres niniejszego rozporządzenia nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (6) Ważne jest, aby wspólna organizacja rynku była prowadzona zgodnie z zasadą dobrego rządzenia, zawartą we wspólnej polityce rybołówstwa.
- (7) Organizacje producentów są strategicznymi podmiotami pod względem odpowiedniego stosowania wspólnej polityki rybołówstwa i wspólnej organizacji rynku. Konieczne zatem jest wzmocnienie ich celów, aby zagwarantować, że ich członkowie prowadzą działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury w sposób zrównoważony, poprawiają wprowadzanie produktów do obrotu oraz gromadzą informacje gospodarcze o akwakulturze. Przy realizacji tych celów organizacje producentów powinny uwzględniać różne warunki sektorów rybołówstwa i akwakultury panujące w Unii, zwłaszcza specyfikę rybołówstwa łodziowego.
- (8) Organizacje międzybranżowe zrzeszające różne kategorie podmiotów mogą pomóc w poprawieniu koordynacji działalności związanej z obrotem w łańcuchu wartości i w opracowywaniu środków będących przedmiotem zainteresowania całego sektora.
- (9) Zasadne jest ustanowienie wspólnych warunków uznawania przez państwa członkowskie organizacji producentów i organizacji międzybranżowych, rozszerzania zasad przyjętych przez organizacje producentów i organizacje międzybranżowe, a także dotyczących podziału kosztów wynikających z takiego rozszerzenia. Procedura rozszerzenia zasad powinna wymagać zezwolenia Komisji.
- (10) Aby organizacje producentów mogły ukierunkowywać swoich członków na zrównoważoną działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury, organizacje te powinny określić i przedłożyć właściwym organom państw członkowskich plan produkcji i wprowadzania do obrotu, wraz ze środkami koniecznymi do realizacji swoich celów.
- (11) Nieprzewidywalność działalności połowowej sprawia, że stosowne jest ustanowienie mechanizmu składowania produktów rybołówstwa do spożycia przez ludzi, mając na uwadze wspieranie większej stabilności rynku i zwiększenie zysku z produktów, w szczególności poprzez tworzenie wartości dodanej. Mechanizm ten powinien przyczynić się do stabilizacji i ujednolicenia lokalnych rynków unijnych, co w perspektywie powinno doprowadzić do stworzenia jednolitego rynku.
- (12) Organizacje producentów mogą utworzyć fundusz zbiorowy do finansowania planów produkcji i wprowadzania do obrotu oraz mechanizmu składowania.
- (13) Aby uwzględnić zróżnicowanie cen w całej Unii, każda organizacja producentów powinna być uprawniona do składania oferty na cenę progową dla mechanizmu składowania. Ta cena progowa nie powinna prowadzić do ustalenia cen minimalnych, które mogłyby ograniczyć konkurencję.

- (14) Ponieważ stada ryb stanowią wspólne zasoby, proces zrównoważenia i zwiększenia efektywności eksploatacji tych stad może – w niektórych przypadkach – być skuteczniej realizowany przez organizacje, w których skład wchodzi członkowie z różnych państw członkowskich. Należy zatem przewidzieć również możliwość zakładania międzynarodowych organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów, które podlegać będą regułom konkurencji przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.
- (15) Stosowanie wspólnych norm handlowych powinno umożliwić zaopatrzenie rynków w zrównoważone produkty, zrealizowanie pełnego potencjału wewnętrznych rynków produktów rybołówstwa i akwakultury oraz ułatwienie funkcjonowania handlu opartego na zasadach uczciwej konkurencji, aby w ten sposób poprawić rentowność produkcji.
- (16) Rozszerzający się asortyment produktów rybołówstwa i akwakultury powoduje konieczność zapewnienia konsumentom minimalnej ilości obowiązkowych informacji o głównych cechach produktów. W celu promowania zróżnicowania produktów konieczne jest także uwzględnienie dodatkowych informacji, które mogą być udzielane dobrowolnie.
- (17) Reguły konkurencji odnoszące się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 traktatu, należy stosować do produkcji lub wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury o tyle, o ile ich stosowanie nie utrudnia funkcjonowania wspólnej organizacji rynków ani nie zagraża osiągnięciu celów określonych w art. 39 traktatu.
- (18) Należy ustanowić reguły konkurencji dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, uwzględniając szczególnie charakter sektora rybołówstwa i akwakultury, w tym jego rozdrobnienie, fakt, że ryby stanowią wspólny zasób oraz znaczącą wielkość przywozu. W celu uproszczenia, stosowne przepisy rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczącego stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu niektórymi produktami rolnymi⁴ należy włączyć do niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 nie należy już zatem stosować do produktów rybołówstwa i akwakultury.
- (19) Należy koniecznie podnieść poziom informacji gospodarczych na temat rynków produktów rybołówstwa i akwakultury w Unii.
- (20) Aby umożliwić uzupełnienie lub zmianę warunków i wymogów dotyczących uznawania organizacji producentów, uzupełnienie lub zmianę treści planu produkcji i wprowadzania do obrotu, określenie i zmianę wspólnych norm handlowych, uzupełnienie lub zmianę informacji obowiązkowych i ustalenie kryteriów minimalnych w odniesieniu do informacji dobrowolnie przekazywanych konsumentom przez podmioty gospodarcze, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do art. 24, 33, 41 i 46.

⁴ Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7

- (21) Jest niezwykle istotne, aby Komisja przeprowadzała stosowne konsultacje w czasie prac przygotowawczych, w tym na poziomie ekspertów. Przy przygotowywaniu i sporządzaniu aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i właściwe przekazywanie stosownych dokumentów do Parlamentu Europejskiego i Rady.
- (22) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania art. 25, 31, 34 i 37 niniejszego rozporządzenia należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.
- (23) Rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 należy uchylić, ale art. 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 i 39 należy stosować do momentu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1 *Przedmiot*

1. Niniejszym ustanawia się wspólną organizację rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zwaną dalej „wspólną organizacją rynku”.
2. Wspólna organizacja rynku obejmuje następujące instrumenty:
 - a) organizacje zawodowe;
 - b) normy handlowe;
 - c) informacje dla konsumentów;
 - d) reguły konkurencji;
 - e) rozpoznanie rynku.

Artykuł 2 *Zakres*

Wspólną organizację rynku stosuje się do produktów rybołówstwa i akwakultury wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, które są wprowadzane do obrotu w Unii.

Artykuł 3

Cele

Wspólna organizacja rynku przyczynia się do osiągnięcia celów określonych w art. 2 i 3 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa.

Artykuł 4

Zasady

Wspólna organizacja rynku jest prowadzona zgodnie z zasadą dobrego rządzenia, zawartą w art. 4 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa.

Artykuł 5

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje wymienione w art. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa. Ponadto stosuje się następujące definicje:

- a) „produkty rybołówstwa” oznaczają organizmy wodne pochodzące z dowolnej działalności połowowej lub otrzymywane z nich produkty, wyszczególnione w załączniku I;
- b) „produkty akwakultury” oznaczają organizmy wodne na dowolnym etapie ich cyklu życia, pochodzące z dowolnej działalności akwakultury lub otrzymywane z nich produkty, wyszczególnione w załączniku I;
- c) „producent” oznacza dowolną osobę fizyczną bądź prawną, która wykorzystuje środki produkcji do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury z zamiarem wprowadzenia ich do obrotu;
- d) „sektor rybołówstwa i akwakultury” oznacza sektor gospodarki, w tym wszelką działalność gospodarczą związaną z produkcją lub przetwarzaniem produktów rybołówstwa bądź akwakultury i ich wprowadzaniem do obrotu;
- e) „udostępnienie produktu na rynku” oznacza każde dostarczenie produktu rybołówstwa lub akwakultury w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- f) „wprowadzanie do obrotu” oznacza udostępnienie produktu rybołówstwa lub akwakultury na rynku unijnym po raz pierwszy.

Rozdział II

Organizacje zawodowe

SEKCJA I

USTANAWIANIE ORGANIZACJI ZAWODOWYCH, ICH CELE I ŚRODKI

Artykuł 6

Ustanawianie organizacji producentów sektora rybołówstwa

Organizacje producentów sektora rybołówstwa mogą być ustanawiane jako grupa utworzona z własnej inicjatywy producentów produktów rybołówstwa w jednym lub w wielu państwach członkowskich i uznawane zgodnie z przepisami Sekcji II.

Artykuł 7

Cele organizacji producentów sektora rybołówstwa

Organizacje producentów sektora rybołówstwa realizują następujące cele:

- a) promowanie opłacalnej działalności połowowej swoich członków w pełnej zgodności z polityką ochrony określoną w rozporządzeniu w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa i z przepisami dotyczącymi środowiska naturalnego;
- b) przeciwdziałanie przypadkowym połowom stad handlowych;
- c) poprawienie warunków wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa swoich członków;
- d) stabilizowanie rynków;
- e) poprawienie rentowności producentów.

Artykuł 8

Środki podejmowane przez organizacje producentów sektora rybołówstwa

Do osiągnięcia celów określonych w art. 7 organizacje producentów sektora rybołówstwa mogą stosować następujące środki:

- a) planowanie działalności połowowej swoich członków;
- b) optymalne wykorzystanie przypadkowych połowów stad handlowych poprzez:
 - przeznaczenie wyladowanych produktów, które nie spełniają wymaganych przy wprowadzaniu do obrotu kryteriów minimalnego rozmiaru, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a), na cele inne niż spożycie przez ludzi;

- wprowadzanie do obrotu wyładowanych produktów, które spełniają kryteria minimalnego rozmiaru, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a), wymagane przy wprowadzaniu do obrotu;
 - bezpłatną dystrybucję wyładowanych produktów na cele dobroczynne lub charytatywne;
- c) dostosowanie produkcji do wymogów rynkowych;
- d) kierowanie dostawami i wprowadzaniem do obrotu produktów swoich członków;
- e) zarządzanie miejscem tymczasowego składowania produktów rybołówstwa zgodnie z art. 35 i 36;
- f) kontrolowanie i podejmowanie środków w celu uzyskania zgodności działalności swoich członków z zasadami określonymi przez organizację producentów.

Artykuł 9

Ustanawianie organizacji producentów sektora akwakultury

Organizacje producentów sektora akwakultury mogą być ustanawiane jako grupa utworzona z własnej inicjatywy producentów produktów akwakultury w jednym lub w wielu państwach członkowskich i uznawane zgodnie z przepisami Sekcji II.

Artykuł 10

Cele organizacji producentów sektora akwakultury

Organizacje producentów sektora akwakultury realizują następujące cele:

- a) promowanie podejmowania zrównoważonych działań w obszarze akwakultury przez swoich członków poprzez stwarzanie im możliwości rozwoju;
- b) aktywny udział w zaopatrzeniu w żywność i tworzeniu miejsc pracy na obszarach wiejskich i przybrzeżnych;
- c) zapewnienie zgodności działalności ich członków z krajowymi strategicznymi planami, o których mowa w art. 51 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa;
- d) poprawienie warunków wprowadzania do obrotu produktów akwakultury swoich członków;
- e) poprawienie rentowności producentów.

Artykuł 11

Środki podejmowane przez organizacje producentów sektora akwakultury

Do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 10, organizacje producentów sektora akwakultury mogą stosować następujące środki:

- a) promowanie odpowiedzialnej i zrównoważonej akwakultury, szczególnie w kategoriach ochrony środowiska, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt;
- b) dostosowanie produkcji do wymogów rynkowych;
- c) kierowanie dostawami i wprowadzaniem do obrotu produktów swoich członków;
- d) kontrolowanie i podejmowanie środków w celu uzyskania zgodności działalności swoich członków z zasadami określonymi przez organizację producentów;
- e) gromadzenie informacji o produktach wprowadzanych do obrotu, w tym informacji gospodarczych o pierwszej sprzedaży i o prognozach dotyczących produkcji.

Artykuł 12

Ustanawianie zrzeszeń organizacji producentów

1. Zrzeszenie organizacji producentów sektorów rybołówstwa i akwakultury może być powołane jako grupa utworzona z własnej inicjatywy organizacji producentów uznawanych w jednym lub w wielu państwach członkowskich.
2. Przepisy niniejszego rozporządzenia mające zastosowanie do organizacji producentów stosuje się do zrzeszeń organizacji producentów, o ile nie określono inaczej.

Artykuł 13

Cele zrzeszeń organizacji producentów

Zrzeszenia organizacji producentów sektora rybołówstwa lub akwakultury realizują następujące cele:

- a) bardziej efektywne osiąganie dowolnych celów członków organizacji producentów, określonych w art. 7 i 10;
- b) koordynowanie i rozwijanie działalności stanowiącej przedmiot wspólnego zainteresowania zrzeszonych organizacji producentów.

Artykuł 14
Ustanawianie organizacji międzybranżowych

Organizacje międzybranżowe mogą być powoływane jako grupa utworzona z własnej inicjatywy producentów produktów rybołówstwa i akwakultury w jednym lub w wielu państwach członkowskich i uznawane zgodnie z przepisami Sekcji II.

Artykuł 15
Cele organizacji międzybranżowych

Organizacje międzybranżowe realizują następujące cele:

- a) poprawienie warunków udostępniania na rynku unijnych produktów rybołówstwa i akwakultury;
- b) pomoc w lepszym koordynowaniu wprowadzania do obrotu i udostępniania na rynku unijnych produktów rybołówstwa i akwakultury.

Artykuł 16
Środki podejmowane przez organizacje międzybranżowe

Do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 15, organizacje międzybranżowe mogą stosować następujące środki:

- a) opracowywanie standardowych umów zgodnych z unijnym prawem;
- b) promowanie produktów rybołówstwa i akwakultury Unii w sposób niedyskryminacyjny, poprzez wykorzystanie możliwości w dziedzinie uzyskiwania certyfikatów, w szczególności nazwy pochodzenia, znaków jakości, oznaczeń geograficznych i zalet zrównoważonego rozwoju;
- c) ustanawianie zasad dotyczących produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, które są bardziej restrykcyjne niż te zawarte w prawodawstwie unijnym lub w krajowym;
- d) poprawianie jakości, pogłębianie wiedzy oraz zwiększanie przejrzystości zagadnień związanych z produkcją i obrotem;
- e) prowadzenie badań rynku oraz rozwijanie technik wspomagających optymalizację funkcjonowania rynku, w tym technologii informacyjno-komunikacyjnych;
- f) dostarczanie informacji i przeprowadzanie badań niezbędnych do zapewniania zrównoważonych dostaw, których wielkość, jakość i cena odpowiadałyby wymaganiom rynku oraz oczekiwaniom konsumentów;
- g) kontrolowanie i podejmowanie środków w celu uzyskania zgodności działalności swoich członków z zasadami określonymi przez organizację międzybranżową.

SEKCJA II

UZNAWANIE

Artykuł 17

Uznawanie organizacji producentów

Państwa członkowskie mogą uznać za organizacje producentów sektora rybołówstwa lub akwakultury wszystkie grupy producentów sektora rybołówstwa lub akwakultury, które wystąpią o udzielenie takiego uznania, pod warunkiem że:

- a) są wystarczająco aktywne gospodarczo na swoim terytorium lub jego części, szczególnie w odniesieniu do liczby członków i wielkości produkcji zbywalnej;
- b) posiadają osobowość prawną na mocy przepisów krajowych państwa członkowskiego, posiadają swoją oficjalną siedzibę główną i prowadzą działalność na terytorium tego państwa;
- c) są w stanie realizować cele określone w art. 7 i 10;
- d) przestrzegają reguł konkurencji określonych w rozdziale VI;
- e) nie mogą zajmować dominującej pozycji na danym rynku, chyba że jest to konieczne w ramach realizacji celów określonych w art. 39 traktatu.

Artykuł 18

Uznawanie organizacji międzybranżowych

Państwa członkowskie mogą uznać za organizacje międzybranżowe wszystkie grupy mające siedzibę na ich terytorium, które złożą właściwy wniosek, uwzględniając unijne przepisy – szczególnie w zakresie konkurencji, pod warunkiem że:

- a) reprezentują znaczący udział w co najmniej dwóch z poniższych rodzajów działalności na danym obszarze lub obszarach: produkcji, wprowadzaniu do obrotu i przetwórstwie produktów rybołówstwa i akwakultury lub produktów przetworzonych z produktów rybołówstwa i akwakultury;
- b) same nie są zaangażowane w produkcję, wprowadzanie do obrotu lub przetwórstwo produktów rybołówstwa i akwakultury oraz produktów przetworzonych z produktów rybołówstwa i akwakultury;
- c) posiadają osobowość prawną na mocy przepisów krajowych państwa członkowskiego oraz posiadają swoją oficjalną siedzibę główną i prowadzą działalność na terytorium tego państwa członkowskiego;
- d) mogą realizować cele określone w art. 15;
- e) uwzględniają interesy konsumentów;

- f) nie utrudniają prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku.

Artykuł 19

Kontrole i wycofywanie uznania przez państwa członkowskie

Państwa członkowskie w regularnych odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby upewnić się, czy organizacje producentów i organizacje międzybranżowe spełniają warunki udzielonego uznania określone w art. 17 i 18 i, w stosownych przypadkach, wycofują uznanie organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych.

Artykuł 20

Międzynarodowe organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i organizacji międzybranżowych

Państwa członkowskie, których obywatele są członkami organizacji producentów lub organizacji międzybranżowej mającej siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego, gdzie znajduje się oficjalna siedziba główna zrzeszenia organizacji producentów uznawanego w innych państwach członkowskich, nawiązuje, we współpracy z odpowiednimi państwami członkowskimi, współpracę administracyjną konieczną do przeprowadzania kontroli działalności danej organizacji lub danego zrzeszenia.

Artykuł 21

Przydział uprawnień do połowów

Organizacja producentów, której członkowie są obywatelami różnych państw członkowskich, lub zrzeszenie organizacji producentów uznawane w różnych państwach członkowskich realizują swoje zadania nie naruszając przepisów określających rozdział uprawnień do połowów pomiędzy państwami członkowskimi zgodnie z art. 16 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa.

Artykuł 22

Informowanie Komisji

Państwa członkowskie informują Komisję środkami elektronicznymi o wszystkich decyzjach o udzieleniu lub cofnięciu uznania.

Artykuł 23

Kontrole przeprowadzane przez Komisję

W celu zapewnienia przestrzegania określonych w art. 17 i 18 warunków uznawania organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych Komisja może przeprowadzać kontrole i może, w stosownych przypadkach, zażądać od państw członkowskich cofnięcia uznania organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych.

Artykuł 24
Akty delegowane

Komisja jest upoważniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu:

- a) wprowadzenia zmian do warunków uznawania, o których mowa w art. 17 i 18, lub ich uzupełnienia. Zasady te mogą dotyczyć wewnętrznego funkcjonowania organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych, zasad dotyczących zrzeszania się, przepisów finansowych i budżetowych, zobowiązań członków i egzekwowania stosowania własnych zasad, w tym kar;
- b) ustanowienia przepisów dotyczących częstotliwości, treści i praktycznych metod kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 20 i 21.

Artykuł 25
Akty wykonawcze

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące:
 - a) terminów i procedur obowiązujących państwa członkowskie w zakresie uznawania organizacji producentów i organizacji międzybranżowych zgodnie z art. 17 i 18 lub w zakresie wycofywania danego uznania zgodnie z art. 19;
 - b) formatu, terminów i procedur obowiązujących państwa członkowskie w zakresie informowania Komisji o wszelkich decyzjach w sprawie przyznania lub wycofania uznania zgodnie z art. 22.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51.

SEKCJA III
ROZSZERZENIE ZASAD

Artykuł 26
Rozszerzenie zasad organizacji producentów

1. Państwo członkowskie może uczynić zasady uzgodnione w ramach organizacji producentów wiążącymi dla tych producentów, którzy nie są członkami tej organizacji, a którzy wprowadzają do obrotu dowolny z produktów w obrębie obszaru, na którym dana organizacja producentów jest reprezentatywna, pod warunkiem że:
 - a) organizacja producentów jest uważana za reprezentatywną w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu w jednym państwie członkowskim i składa wnioski do właściwych organów krajowych;
 - b) rozszerzane zasady dotyczą dowolnego środka dla organizacji producentów, określonego w art. 8 lit. a), b), c), d), e).

2. Do celów ust. 1 lit. a) organizację producentów sektora rybołówstwa uznaje się za reprezentatywną, jeżeli odpowiada ona za co najmniej 65 % ilości danego produktu wprowadzonej do obrotu w trakcie poprzedniego roku na obszarze, dla którego proponuje się rozszerzenie zasad
3. Do celów ust. 1 lit. a) organizację producentów sektora akwakultury uznaje się za reprezentatywną, jeżeli odpowiada ona za co najmniej 40 % ilości danego produktu wprowadzonej do obrotu w trakcie poprzedniego roku na obszarze, dla którego proponuje się rozszerzenie zasad
4. Zasady rozszerzone na podmioty niebędące członkami obowiązują przez okres od 90 dni do 12 miesięcy.

Artykuł 27
Rozszerzenie zasad organizacji międzybranżowych

1. Państwo członkowskie może uczynić niektóre porozumienia, decyzje lub uzgodnione praktyki przyjęte w ramach organizacji międzybranżowej wiążącymi na danym obszarze lub na danych obszarach dla innych podmiotów gospodarczych, które nie należą do tej organizacji, pod warunkiem że:
 - a) organizacja międzybranżowa odpowiada przynajmniej za 65 % co najmniej dwóch z poniższych rodzajów działalności: produkcji, wprowadzania do obrotu lub przetwórstwa danego produktu w poprzednim roku, na danym obszarze lub na danych obszarach państwa członkowskiego, i składa wniosek do właściwych organów krajowych;
 - b) zasady rozszerzane na inne podmioty gospodarcze dotyczą dowolnego środka dla organizacji międzybranżowych określonego w art. 16 lit. a), b), c), d), e), f) i nie powodują żadnych szkód dla innych podmiotów gospodarczych w danym państwie członkowskim lub w Unii.
2. Rozszerzenie zasad może być wiążące przez okres nie dłuższy niż trzy lata.

Artykuł 28
Odpowiedzialność

Jeżeli zgodnie z art. 26 i 27 zasady są rozszerzane na podmioty niebędące członkami, zainteresowane państwo członkowskie może zdecydować, że podmioty te są zobowiązane do zwrotu organizacji producentów lub organizacji międzybranżowej równowartości całości lub części kosztów ponoszonych przez członków wskutek stosowania rozszerzonych zasad.

Artykuł 29
Zatwierdzanie przez Komisję

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zasadach, które zamierzają ustanowić jako wiążące dla wszystkich producentów lub podmiotów gospodarczych na określonym obszarze lub na określonych obszarach, na podstawie art. 26 i 27.

2. Komisja przyjmuje decyzję zatwierdzającą rozszerzenie zasad będących przedmiotem powiadomienia przez państwo członkowskie, pod warunkiem że:
 - a) przestrzegane są przepisy art. 26 i 27;
 - b) przestrzegane są przepisy rozdziału IV dotyczące reguł konkurencji;
 - c) rozszerzenie to nie zagraża zasadom wolnego handlu;
 - d) cele określone w art. 39 traktatu nie są zagrożone.
3. W ciągu dwóch miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia Komisja podejmuje decyzję o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia rozszerzenia zasad i informuje o tym państwa członkowskie. Jeżeli Komisja nie podjęła decyzji w terminie dwóch miesięcy, uznaje się, że zatwierdziła ona rozszerzenie zasad.

Artykuł 30
Wycofanie zatwierdzenia

Komisja może przeprowadzać kontrole i może wycofać zatwierdzenie rozszerzenia zasad, w przypadku gdy stwierdzi, że którekolwiek z wymagań dla tego zatwierdzenia nie jest spełnione. Komisja informuje o tym państwa członkowskie.

Artykuł 31
Akty wykonawcze

Zasady dotyczące formatu i procedury powiadomienia, o którym mowa w art. 29 ust. 1, określa Komisja poprzez akty wykonawcze przyjęte zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51.

SEKCJA IV
PLANOWANIE PRODUKCJI I WPROWADZANIA DO OBROTU

Artykuł 32
Plan produkcji i wprowadzania do obrotu

1. Aby spełnić cele określone w art. 3, każda organizacja producentów przedkłada swoim właściwym organom krajowym plan produkcji i wprowadzania do obrotu.
2. Państwo członkowskie zatwierdza przedmiotowy plan. Organizacja producentów wdraża plan niezwłocznie po jego zatwierdzeniu.
3. Organizacja producentów może zrewidować plan produkcji i wprowadzania do obrotu, a o rewizji tej informuje się właściwe organy państwa członkowskiego w celu jej zatwierdzenia.

4. Organizacja producentów sporządza roczne sprawozdanie ze swojej działalności w ramach planu produkcji i wprowadzania do obrotu, o którym mowa w ust. 1, i przedkłada je właściwym organom państwa członkowskiego.
5. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w celu dopilnowania, aby każda organizacja producentów wypełniła zobowiązania przewidziane w niniejszym artykule.

Artykuł 33 *Akty delegowane*

Komisja jest upoważniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu ustanowienia przepisów dotyczących treści planu produkcji i wprowadzania do obrotu, o którym mowa w art. 32 ust. 1.

Artykuł 34 *Akty wykonawcze*

Regulamin i terminy przedkładania przez organizacje producentów i zatwierdzania przez państwa członkowskie planu produkcji i wprowadzania do obrotu, o którym mowa w art. 32, ustanawia Komisja poprzez akty wykonawcze przyjęte zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51.

Sekcja V **Stabilizacja rynków**

Artykuł 35 *Mechanizm składowania*

Organizacje producentów mogą finansować składowanie produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że:

- a) produkty zostały wystawione na sprzedaż przez organizacje producentów, ale nie znaleziono na nie kupca po cenie progowej, o której mowa w art. 36;
- b) produkty odpowiadają normom handlowym przyjętym na mocy art. 39 i są odpowiedniej jakości do spożycia przez ludzi;
- c) produkty zostały zakonserwowane lub przetworzone i są składowane poprzez zamrożenie, na pokładzie statków albo w obiektach lądowych, solenie, suszenie, marynowanie i, w stosownych przypadkach, gotowanie i pasteryzację. Jednemu z powyższych procesów może towarzyszyć filetowanie lub porcjowanie oraz, w stosownych przypadkach, odgławianie;
- d) zmagazynowane produkty są ponownie wprowadzane do obrotu do spożycia przez ludzi na późniejszym etapie.

Artykuł 36
Ceny progowe dla mechanizmu składowania

1. Przed rozpoczęciem każdego roku każda organizacja producentów może złożyć indywidualną ofertę na cenę progową dla mechanizmu składowania, o którym mowa w art. 35, odnośnie do produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku II.
2. Cena progowa nie może przekraczać 80 % średniej ważonej ceny odnotowanej dla danego produktu na obszarze prowadzenia działalności przez daną organizację producentów w ciągu trzech lat bezpośrednio poprzedzających rok, dla którego ustalana jest cena progowa.
3. Przy określaniu ceny progowej bierze się pod uwagę:
 - a) tendencje w produkcji i w zakresie popytu;
 - b) stabilizację cen rynkowych;
 - c) konwergencję rynków;
 - d) dochody producentów;
 - e) interesy konsumentów.
4. Po przeanalizowaniu ofert złożonych przez organizacje producentów uznane na ich terytorium, państwa członkowskie określają ceny progowe stosowane przez organizacje producentów. Ceny te są ustalane na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 2 i 3. Zostają one podane do wiadomości publicznej.

Artykuł 37
Akty wykonawcze

Zasady dotyczące formatu komunikatu o cenach progowych publikowanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 36 ust. 4 określa Komisja poprzez akty wykonawcze przyjęte zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51.

SEKCJA VI

FUNDUSZ ZBIOROWY

Artykuł 38
Fundusz zbiorowy

Każda organizacja producentów może utworzyć fundusz zbiorowy, z którego korzysta wyłącznie w celu sfinansowania następujących środków:

- a) planów produkcji i wprowadzania do obrotu zatwierdzonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 32;

- b) mechanizmu składowania określonego w art. 35 i 36.

Rozdział III

Normy handlowe

Artykuł 39 *Ustanawianie norm handlowych*

1. Dla produktów wymienionych w załączniku I przeznaczonych do spożycia przez ludzi można ustanowić wspólne normy handlowe.
2. Normy, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności odnosić się do:
 - a) minimalnego rozmiaru produktów wprowadzanych na rynek, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych opinii naukowych i zgodnie z rozmiarami odniesienia do celów ochrony dla produktów rybołówstwa, o których mowa w art. 15 ust. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa;
 - b) specyfikacji konserw, zgodnie z wymogami w dziedzinie ochrony i zobowiązaniami międzynarodowymi.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się bez uszczerbku dla:
 - a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 853/2004 ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁵;
 - b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania⁶; oraz
 - c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa⁷.

Artykuł 40 *Przestrzeganie norm handlowych*

1. Produkty, dla których ustalono normy handlowe, mogą być wprowadzone do obrotu do spożycia przez ludzi w Unii wyłącznie zgodnie z tymi normami.

⁵ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55

⁶ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1

⁷ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1

2. Państwa członkowskie sprawdzają, czy produkty objęte wspólnymi normami handlowymi są zgodne z tymi normami. Kontrole mogą być dokonywane na każdym etapie wprowadzania do obrotu i podczas transportu.
3. Wszystkie wyładowane produkty rybołówstwa, w tym produkty niezgodne z normami handlowymi, mogą zostać, w ramach odpowiedzialności państw członkowskich, rozdane bezpłatnie instytucjom dobroczynnym lub charytatywnym, prowadzącym działalność gospodarczą na terytorium Unii lub osobom uznanym w prawodawstwie krajowym danego państwa członkowskiego za upoważnione do otrzymania pomocy publicznej.

Artykuł 41
Akty delegowane

Komisja jest upoważniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu określenia wspólnych norm handlowych, o których mowa w art. 39 ust. 1, odnośnie do jakości, rozmiaru lub masy, opakowania, prezentacji i etykietowania, oraz – jeżeli doświadczenia z wdrażania tych norm wskazują, że istnieje taka potrzeba – w celu wprowadzenia do nich zmian, dopilnowując przy tym, aby normy te były formułowane w sposób uczciwy i przejrzysty.

Rozdział IV

Informacje dla konsumentów

Artykuł 42
Informacje obowiązkowe

1. Produkty rybołówstwa i akwakultury, o których mowa w pkt. a), b), c) i e) załącznika I, które są wprowadzane do obrotu na terytorium Unii, niezależnie od ich pochodzenia, mogą być oferowane w sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu wyłącznie wówczas, gdy na odpowiednim oznakowaniu lub etykiecie podane są następujące informacje:
 - a) handlowe oznaczenie gatunku;
 - b) metoda produkcji, w szczególności określona słowami: „...złowione...” lub „...złowione w wodach śródlądowych...” bądź „...wyhodowane...”;
 - c) obszar, na którym produkt został złowiony lub wyhodowany;
 - d) data złowienia produktów rybołówstwa lub zbioru produktów akwakultury;
 - e) czy produkt jest świeży, czy został rozmrożony;
2. Produkty rybołówstwa i akwakultury, o których mowa w pkt. h) i i) załącznika I, które są wprowadzane do obrotu na terytorium Unii, niezależnie od ich pochodzenia, mogą być oferowane w sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu wyłącznie

wówczas, gdy na odpowiednim oznakowaniu lub etykiecie podane są następujące informacje:

- a) handlowe oznaczenie gatunku;
 - b) metoda produkcji, w szczególności określona słowami: „...złowione...” lub „...złowione w wodach śródlądowych...” bądź „...wyhodowane...”;
 - c) obszar, na którym produkt został złowiony lub wyhodowany;
3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, są prezentowane w sposób wyraźny i czytelny.
4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 stosuje się bez uszczerbku dla:
- a) dyrektywy 2000/13/WE z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych⁸,
 - b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2136/89 z dnia 21 czerwca 1989 r. ustanawiającego wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek⁹,
 - c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1536/92 z dnia 9 czerwca 1992 r. ustanawiającego wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanego tuńczyka i bonito¹⁰,

Artykuł 43 *Oznaczenie handlowe*

Do celów art. 42 ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. a) państwa członkowskie sporządzają i publikują wykaz oznaczeń handlowych przyjętych na ich terytorium. Wykaz ten obejmuje:

- a) naukową nazwę każdego gatunku, zgodnie z systemem informacyjnym FishBase;
- b) jego nazwę w języku urzędowym lub w językach urzędowych państwa członkowskiego;
- c) w stosownych przypadkach, każdą inną nazwę lub nazwy przyjęte i stosowane lokalnie bądź regionalnie.

⁸ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29

⁹ Dz.U. L 212 z 22.7.1989, s. 79

¹⁰ Dz.U. L 163 z 17.6.1992, s. 1

Artykuł 44
Oznaczenie obszaru połowu lub produkcji

1. Oznaczenie obszaru połowu lub produkcji zgodnie z art. 42 ust. 1 lit. c) i ust. 2 lit. c) obejmuje:
 - a) w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na morzu – nazwę jednego z obszarów, podobszarów lub rejonów wymienionych w obszarach rybołówstwa FAO;
 - b) w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na wodach śródlądowych – odniesienie do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego będącego krajem pochodzenia produktu;
 - c) w przypadku produktów akwakultury – odniesienie do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym produkt przechodzi końcowy etap hodowli lub chowu, trwający co najmniej 3 miesiące.
2. Poza informacjami, o których mowa w ust. 1, podmioty mogą precyzyjniej wskazać obszar połowu lub produkcji.

Artykuł 45
Dodatkowe dobrowolne informacje

1. Poza informacjami obowiązkowymi wymaganymi zgodnie z art. 42, następujące informacje mogą zostać przekazane na zasadzie dobrowolności:
 - a) informacje o ochronie środowiska;
 - b) informacje dotyczące zagadnień etycznych lub społecznych;
 - c) informacje o technologii produkcji;
 - d) informacje o praktykach produkcyjnych;
 - e) informacje o zawartości składników żywieniowych w produkcie.
2. Informacji dobrowolnych nie wolno przedstawiać ze szkodą dla miejsca na oznakowaniu lub etykiecie, które jest dostępne do przekazywania informacji obowiązkowych.
3. Przepisy ust. 1 stosuje się bez uszczerbku dla:
 - a) dyrektywy 2000/13/WE;
 - b) dyrektywy 90/496/EWG z dnia 24 września 1990 r. w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych¹¹;

¹¹ Dz.U. L 276 z 6.10.1990, s. 40

- c) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności¹²;
- d) rozporządzenia (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych¹³;
- e) rozporządzenia (WE) nr 509/2006 w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami¹⁴, oraz
- f) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych.

Artykuł 46
Akty delegowane

Komisja jest upoważniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu:

- a) uzupełnienia lub zmienienia wymogów w zakresie informacji obowiązkowych, o których mowa w art. 42 ust. 1, art. 42 ust. 2, art. 43 i art. 44, zapewniając przy tym precyzyjne i przejrzyste przekazywanie informacji obowiązkowych;
- b) określenia kryteriów minimalnych dotyczących informacji, o których mowa w art. 45 ust. 1, przekazywanych dobrowolnie przez podmioty, gwarantując przy tym precyzyjne, przejrzyste i niedyskryminacyjne warunki dobrowolnego podawania informacji.

Rozdział V

Reguły konkurencji

Artykuł 47
Stosowanie reguł konkurencji

Artykuły 101-106 traktatu oraz ich przepisy wykonawcze stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 ust. 1 i art. 102 traktatu, które dotyczą produkcji lub wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury.

Artykuł 48
Wyjątki od stosowania reguł konkurencji

1. Niezależnie od przepisów art. 47 niniejszego rozporządzenia art. 101 ust. 1 traktatu nie ma zastosowania do tych porozumień, decyzji i praktyk organizacji producentów, które dotyczą produkcji lub sprzedaży produktów rybołówstwa i akwakultury, lub

¹² Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9

¹³ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12

¹⁴ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1

wykorzystywania wspólnych obiektów do przechowywania, obrabiania lub przetwarzania produktów rybołówstwa i akwakultury, oraz które:

- a) są niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 traktatu, oraz
- b) nie zakładają istnienia obowiązku stosowania identycznych cen;
- c) nie prowadzą do podziału rynków w Unii w jakiejkolwiek formie;
- d) nie wykluczają konkurencji;
- e) nie zagrażają osiągnięciu celów art. 39 traktatu.

2. Niezależnie od przepisów art. 47 niniejszego rozporządzenia, art. 101 ust. 1 traktatu nie ma zastosowania do porozumień, decyzji i praktyk organizacji międzybranżowych, które:

- a) są niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 traktatu, oraz
- b) nie pociągają za sobą jakiejkolwiek obowiązku stosowania cen stałych;
- c) nie prowadzą do podziału rynków w Unii w jakiejkolwiek formie;
- d) nie stosują wobec partnerów handlowych nierównych warunków w ramach takich samych transakcji i nie stwarzają im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;
- e) nie eliminują konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów;
- f) nie ograniczają konkurencji w sposób, który jest konieczny z punktu widzenia realizacji celów wspólnej polityki rybołówstwa.

Rozdział VI

Rozpoznanie rynku

Artykuł 49 *Rozpoznanie rynku*

1. Komisja:

- a) gromadzi, analizuje i rozpowszechnia wiedzę gospodarczą i zrozumienie unijnego rynku produktów rybołówstwa i akwakultury wzdłuż całego łańcucha dostaw, uwzględniając kontekst międzynarodowy;
- b) regularnie bada ceny produktów rybołówstwa i akwakultury wzdłuż całego łańcucha dostaw w Unii i prowadzi analizy tendencji na rynku;
- c) zapewnia badania rynku ad hoc i metodykę na potrzeby badania kształtowania się cen.

2. Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1, Komisja korzysta z następujących środków:
 - a) ułatwienie dostępu do dostępnych danych dotyczących produktów rybołówstwa i akwakultury, zgromadzonych zgodnie z prawodawstwem Unii;
 - b) udostępnienie na właściwym poziomie informacji rynkowych zainteresowanym stronom.
3. Państwa członkowskie przyczyniają się do osiągnięcia celów określonych w ust. 1.

Rozdział VII

Przepisy proceduralne

Artykuł 50

Wykonywanie prawa do przyjmowania aktów delegowanych

1. Uprawnienie do przyjęcia aktów delegowanych powierza się Komisji z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w artykułach 24, 33, 41 i 46, powierza się na czas nieokreślony od dnia [...].
3. Przekazanie uprawnień przewidziane w art. 24, 33, 41 i 46 może w dowolnym momencie zostać odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 24, 33, 41 i 46 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu Parlamentu Europejskiego lub Rady, w ciągu 2 miesięcy od zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

Artykuł 51

Wykonanie

1. Komisja jest wspierana przez komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Rozdział VIII

Przepisy końcowe

Artykuł 52

Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1184/2006

W art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 dodaje się tekst w brzmieniu:

„oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [...] z dnia [...] r.
w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (*)

(*) Dz.U. [...]”.

Artykuł 53

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 traci moc. Artykuły 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 i 39 stosuje się jednak do dnia 31 grudnia 2013 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku III.

Artykuł 54

Przegląd

Przed końcem 2022 r. Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie z wyników stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 55

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r., z wyjątkiem art. 32, 35 i 36, które stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...]

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący [...]

W imieniu Rady
Przewodniczący [...]

ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Wyszczególnienie
a) 0301	Ryby żywe
0302	Ryby świeże lub schłodzone, z wyłączeniem filetów rybnych oraz pozostałego mięsa rybiego, objętych pozycją 0304
0303	Ryby zamrożone, z wyłączeniem filetów rybnych oraz pozostałego mięsa rybiego, objętych pozycją 0304
0304	Filety rybne i pozostałe mięso rybie (nawet rozdrobnione), świeże, schłodzone lub zamrożone
b) 0305	Ryby suszone, solone lub w solance; ryby wędzone, nawet gotowane przed lub podczas procesu wędzenia; maki, mączki i granulki, z ryb, nadające się do spożycia przez ludzi
c) 0306	Skorupiaki, nawet w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; skorupiaki w skorupach, gotowane na parze lub w wodzie, nawet schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; maki, mączki i granulki, ze skorupiaków, nadające się do spożycia przez ludzi
0307	Mięczaki, nawet w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; bezkręgowce wodne, inne niż skorupiaki i mięczaki, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; maki, mączki i granulki, z bezkręgowców wodnych innych niż skorupiaki, nadające się do spożycia przez ludzi
d)	Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; martwe zwierzęta objęte działem 1 lub 3, nienadające się do spożycia przez ludzi:
	- Pozostałe
	- - Produkty z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych; martwe zwierzęta objęte działem 3:
	- - - Odpadki rybne
0511 91 10	- - - Pozostałe
0511 91 90	
e) 1212 20 00	- Wodorosty morskie i pozostałe algi
f)	Tłuszcze i oleje i ich frakcje, z ryb, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie:
	- Oleje z wątróbek rybnych i ich frakcje
1504 10	- Tłuszcze, oleje i ich frakcje, z ryb, inne niż oleje z wątróbek
1504 20	
g) 1603 00	Ekstrakty i soki, z mięsa, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych
h) 1604	Ryby przetworzone lub zakonserwowane; kawior i namiastki kawioru przygotowane z ikry rybiej

- i) 1605 Skorupiaki, mięczaki i pozostałe bezkręgowce wodne, przetworzone lub zakonserwowane
- j) Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:
 - 1902 20 - Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane:
 - 1902 20 10 - - Zawierające więcej niż 20 % masy ryb, skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych
- k) Mąki, mączki i granulki, z mięsa lub podrobów, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych, nienadające się do spożycia przez ludzi; skwarki:
 - 2301 20 00 - Mąki, mączki i granulki, z ryb lub ze skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych
- l) Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt
 - 2309 90 - Pozostałe:
 - ex 2309 90 - - Roztwory z ryb
 - 10

ZALĄCZNIK II

Kod CN	Wyszczególnienie
0302 22 00	Gładzica (<i>Pleuronectes platessa</i>)
ex 0302 29 90	Zimnica (<i>Limanda limanda</i>)
0302 29 10	Smuklica (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
ex 0302 29 90	Flądra (<i>Platichthys flesus</i>)
0302 31 10	Albakora lub tuńczyk biały (<i>Thunnus alalunga</i>)
oraz	
0302 31 90	
ex 0302 40	Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i>
0302 50 10	Dorsz z gatunku <i>Gadus morhua</i>
0302 61 10	Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i>
0302 62 00	Łupacz (plamiak) (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
0302 63 00	Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)
ex 0302 64	Makrela z gatunku <i>Scomber scombrus</i> i <i>Scomber japonicus</i>
0302 65 20	Koleń (<i>Squalus acanthias</i> oraz <i>Scyphorhinus</i> spp.)
oraz	
0302 65 50	
0302 69 31	Karmazyn (<i>Sebastes</i> spp.)
oraz	
0302 69 33	
0302 69 41	Witlinek (<i>Merlangius merlangus</i>)
0302 69 45	Molwa (<i>Molva</i> spp.)
0302 69 55	Sardela (<i>Engraulis</i> spp.)
ex 0302 69 68	Morszczuk z gatunku (<i>Merluccius merluccius</i>)
0302 69 81	Żabnica (<i>Lophius</i> spp.)
ex 0307 41 10	Mątwy (<i>Sepia officinalis</i> oraz <i>Rossia macrosoma</i>)
ex 0306 23 10	Garnele z gatunku <i>Crangon crangon</i> oraz krewetka północna (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	Sola (<i>Solea</i> spp.)
0306 24 30	Kieszeniec jadalny (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	Homarzec (nerczan) (<i>Nephrops norvegicus</i>)

0303 31 10	Halibut niebieski (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Morszczuk z rodzaju <i>Merluccius</i>
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
oraz	
0303 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	Kielec (właściwy) i morlesz (<i>Dentex dentex</i> i <i>Pagellus</i> spp.)
0303 61 00	Włócznik (<i>Xiphias Gladius</i>)
0304 21 00	
0304 91 00	
0306 13 40	Krewetki z rodziny <i>Penaeidae</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	Mątwy z gatunku <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> oraz <i>Sepiola rondeletti</i>
0307 49 01	
0307 49 31	Kalamarnice (<i>Loligo</i> spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
oraz	
0307 49 38	
0307 49 51	Kalamarnice (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
0307 59 10	Ośmiornice (<i>Octopus</i> spp.)
0307 99 11	Kalmary (<i>Illex</i> spp.)
0303 41 10	Albakora lub tuńczyk biały (<i>Thunnus alalunga</i>)
0302 32 10	Tuńczyk żółtopłetwy (<i>Thunnus albacores</i>)
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	
0302 33 10	Latający lub paskowany bonito (<i>Katsuwonus pelamis</i>)
0303 43 10	
0303 45 10	Tuńczyk błękitnopłetwy (<i>Thunnus thynnus</i>)
0302 39 10	Pozostałe gatunki z rodzajów <i>Thunnus</i> oraz <i>Euthynnus</i>
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	

ex 0302 29 90	<i>Złocica (Microstomus kitt)</i>
0302 35 10	<i>Tuńczyk błękitnoplekwy (Thunnus thynnus)</i>
oraz	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	<i>Rdzawiec (Pollachius pollachius)</i>
0302 69 75	<i>Brama (Brama spp.)</i>
ex 0302 69 82	<i>Błękitek (Micromesistius poutassou lub Gadus poutassou)</i>
ex 0302 69 99	<i>Bielmik (Trisopterus luscus) oraz karlik (Trisopterus minutus)</i>
ex 0302 69 99	<i>Bops (Boops boops)</i>
ex 0302 69 99	<i>Pikarek (Smaris smarís)</i>
ex 0302 69 99	<i>Konger (Conger conger)</i>
ex 0302 69 99	<i>Kurki (Trigla spp.)</i>
ex 0302 69 91	<i>Ostrobok (Trachurus spp.)</i>
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	<i>Cefal (Mugil spp.)</i>
ex 0302 69 99	<i>Raja (Raja spp.)</i>
oraz	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	<i>Palasz ogoniasty (Lepidopus caudatus i Aphanopus carbo)</i>
ex 0307 21 00	<i>Musze św. Jakuba (Pecten maximus)</i>
ex 0307 91 00	<i>Trąbik zwyczajny (Buccinum undatum)</i>
ex 0302 69 99	<i>Barwena i barbata (Mullus surmuletus, Mullus barbatus)</i>
ex 0302 69 99	<i>Kantar (Spondylus cantharus)</i>

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 104/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuły 1, 2, 3, 4, 5
Artykuły 2, 3	Artykuły 39, 40, 41
Artykuł 4	Artykuły 42, 43, 44, 45, 46
Artykuł 5 ust. 1	Artykuły 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13
Artykuły 5 ust. 2, art. 5 ust. 3, art. 5 ust. 4, art. 6	Artykuły 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25
Artykuł 7	Artykuły 26, 28, 29, 30, 31
Artykuł 8	-
Artykuły 9, 10, 11, 12	Artykuły 32, 33, 34, 38
Artykuł 13	Artykuły 14, 15, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25
Artykuł 14	Artykuł 48 ust. 2
Artykuł 15	Artykuł 27
Artykuł 16	Artykuły 28, 29, 30, 31
Artykuły 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27	Artykuły 35, 36, 37, 38
Artykuły 28, 29, 30, 31, 32, 33	-
Artykuł 34	Artykuły 22, 25, 37
Artykuł 35	-
Artykuł 36	-
Artykuł 37	Artykuły 50, 51
Artykuły 38, 39	Artykuł 51
Artykuł 40	-
Artykuł 41	Artykuł 54

Artykuł 42	Artykuły 52, 53
Artykuł 43	Artykuł 55
-	Artykuł 47
-	Artykuł 48 ust. 1
-	Artykuł 49